

РЕШЕНИЕ

№ 7775

гр. София, 19.12.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 19.11.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **5392** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 ДОПК, вр. с чл.4, ал.1 и чл.9б от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на А. Д. К. срещу Решение № СДФ -17 – РД28-27/17.03.2017г. на Директора на Дирекция „ОП“ при СО, с което е потвърден Акт за установяване на задължения по декларация по чл.107, ал.3 от ДОПК № 202822-1/23.12.2016г., издаден от орган по приходите – гл. инспектор в отдел „ОП – В.“ на Дирекция „ОП“ към Столична община.

Жалбоподателят моли да се отмени изцяло решението, ведно с потвърдения с него АУЗД като незаконосъобразни, заявява, че поради грешка неправилно е деклариран квадратурата на имотите, в резултат на което неправилно е изчислен данъка, значително по-малка е действителната квадрататура от декларираната. Твърди, че е изтекъл давностният срок за събиране на задълженията му към СО и моли да бъдат служебно отписани. Лек автомобил с [рег.номер на МПС] е продаден на трето лице на 28.08.2014г., поради което не дължи данък за него.

Жалбоподателят, в проведеното последно съдебно заседание по делото не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Директорът на Дирекция „ОП“ при СО, чрез юрисконсулт оспорва жалбата и моли за бъде отхвърлена по съображенията, изложени в решението. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка

със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

С оспорения АУЗД, издаден от органи по приходите при отдел ОП - В. са установени размера на задълженията за местни данъци и такси по видове и периоди и лихвите за просрочие към тях, изчислени към 23.12.2016г. на А. Д. К. за периода от 2011г. до 2016г., като общо изчисленият данък върху недвижимите имоти е в размер главници 13 019,39лв. и лихва 3 564 46лв.; данък върху превозните средства дължима главница 886,08лв. и лихва 71,01лв; такса битови отпадъци – главница 11 102,10лв. и лихва 3 071,31лв.

Изчисленията са направени въз основа на данните, подадени с общо 9 броя декларации от собственика - седем по чл.14 от ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти (за недвижими имоти апартаменти и гаражи в [населено място], район В., ул. Р.) и две декларации по чл.54 от ЗМДТ за притежавани леки автомобили. Декларациите са подавани в периода 2011 до 2015г.

Според жалбоподателя квадратурите на имотите, от които се определят данъчните основи за дължимия данък са били сгрешени. С Решението на Директора на Дирекция „ОП“ при СО е прието, че квадратурата в АУЗД правилно е определена въз основа на документите за собственост, тъй като нотариалните актове са официални документи и се ползват с материална доказателствена сила.

По искане на жалбоподателя в съдебното производство са допуснати съдебно – техническа и съдебно – икономическа експертизи. Съдът приема заключенията им като изчерпателни и професионално изготвени, като няма основание да не ги кредитира като годни доказателства, относно действителната квадратура на имотите по нотариален акт и изчислената въз основа на нея данъчна основа и дължими данък и такса по ЗМДТ.

Вещото лице по СТЕ, въз основа на приложените по делото нотариални актове заявява, че недвижимите имоти, както следва:

- 1.Недвижим имот с адрес [населено място], р-н В., [улица], ет.4, ап.22 представляващ апартамент с РЗП 123.0 кв.м. и гараж № 5 с РЗП 39.10кв.м.;
- 2.Недвижим имот с адрес [населено място], р-н В., [улица], ет.2, ап.10 представляващ апартамент с РЗП 161.91 кв.м., мазе с РЗП 5.20кв.м и паркомясто №10 РЗП 16.46кв.м.;
- 3.Недвижим имот с адрес [населено място], р-н В., [улица], ет.4, ап.11 представляващ апартамент с РЗП 116.52кв.м., мазе с РЗП 5.38кв.м и гараж № 3 с РЗП 35.63кв.м.;
- 4.Недвижим имот с адрес [населено място], р-н В., [улица], ет.1, ап.7 представляващ апартамент с РЗП 96.88кв.м., мазе с РЗП 5.44кв.м и паркомясто № 3 РЗП 18.32кв.м.;
- 5.Недвижим имот с адрес [населено място], р-н В., [улица], ет.1, ап.2 представляващ апартамент с РЗП 91.39кв.м., мазе с РЗП 5.79кв.м и паркомясто № 21 с РЗП 16.46кв.м.;
- 6.Недвижим имот с адрес [населено място], р-н В., [улица], ет.3, ап.15 представляващ апартамент с РЗП 136.64кв.м., мазе с РЗП 5.38кв.м и паркомясто №12 с РЗП 16.46кв.м.;
- 7.Недвижим имот с адрес [населено място], р-н В., [улица] представляващ земя с площ 1683.0кв.м., гараж-ПМ № 1 с РЗП 14.69кв.м., гараж-ПМ № 7 с РЗП 15.40кв.м; са придобити с Нотариален акт за учредяване право на строеж срещу задължение за построяване на обекти № 179, том II, рег.№ 2339, дело 237 от 21.06.2005г. и Удостоверение № 330 от 31.03.2010г за въвеждане в експлоатация на строеж.

На 03.11.2017г. ВЛ е посетило процесния обект на адрес гр С., р-н В., [улица]. След огледа на процесните апартаменти с №-ра 2, 7, 10, 11, 15 и 22 е установило, че непосредственото им заснемане с електронна рулетка няма да даде нужния резултат, или по-точно казано да се определят техните площи поради: разчупено архитектурно, интериорно решение при всеки апартамент поотделно; мебелното обзавеждане на жилищата; уникалното разпределение на апартаментите, което е различно за всеки апартамент.

За точното определяне на площите на процесните имоти ВЛ е изискала от отдел „Архив” към община „В.” архитектурните чертежи за разпределение в сградата на [улица] на всички нива и е посетило данъчната служба в [община], откъдето е получило Удостоверение за декларирани данни за недвижимите имотите на адрес [населено място], р-н В., [улица], притежавани от г-н К.. СТЕ е изискала и предоставянето на нотариални актове удостоверяващи покупко/продажба на имоти от г-н К. на адрес [населено място], р-н В., [улица], приложени към делото.

Отговорът на СТЕ на поставените въпроси от адвокат М. – процесуален представител на жалбоподателя е свързан със съпоставката и анализ на данните, въз основа на които е издаден в АУЗД и наличните в други документи по делото. Установяват се множество несъответствия между квадратурата, която е декларирана – Таблица №5 към заключението (по удостоверение за декларирани данни на лист 289 от делото), посочената в Нотариалния акт за учредяване право на строеж срещу задължение за построяване на обекти – Таблици от №1 до №3 към заключението и данните от б броя архитектурни чертежи за разпределение на сградата – Таблица №4 към заключението, подробно описани от вещото лице в т. III Анализ на данните от таблици с №1 до 5.

В заключение ВЛ дава следното становище:

От извършеният анализ на публикуваните данни в таблици с №а от 1 до 5 за площите на процесните имоти, могат да се направят изводи свързани с терминологични и стойностни несъответствия в данните за процесните имоти.

В списъка представен от ответника на 11-та страница от делото, подписан от Д. А. – орган по приходите, издал АУЗД неоснователно се претендира за предмет на административното производство върху:

-позиция [1] ап.22 е с РЗП 123.0 кв.м., докато в табл. №5 декларираното РЗП на същия апартамент е 180.10 m2;

-позиция [1] гараж № 5 с РЗП 39.10кв.м. при условие, че в нотариалния акт на Ал. К. гараж № 5 не фигурира.

-позиция

[5], мазе с РЗП 5.38кв.м, докато неговата действителна РЗП е 4,17 m2;

-позиция [7] гараж-ПМ № 1, който не фигурира в Нотариалния акт на К.;

СТЕ констатира, че освен споменатите неточности в списъка на стр.11, съществуват разлики и между площите в нотариалния акт и декларираните в Удостоверението за декларирани данни, като тези разлики са положителни, А. К. е декларирал в община „В.” по-високи стойности от действителните по нотариален акт.

Фактическата квадратура на имотите е тази записана в нотариалния акт за собственост на Ал. К. на адрес [населено място], р-н В., [улица], посочена в таблици с № 1, 2, 3 и 4 към заключението.

В съдебно заседание вещото лице подчертава, че няма разминаване между чертежите и нотариалните актове, има само разминаване с декларираните. Процесуалният

представител на ответника оспорва експертизата, тъй като квадратурата не е фактически измерена, а данните са взети от нотариалния акт за собственост, като не прави искане да бъде назначена повторна тройна експертиза. Според вещото лице точната квадратура към момента не може да се вземе, тъй като има обзавеждане, облицовка на стени и всеки апартамент е със специфични архитектурни особености. Въз основа на заключението на СТЕ вещото лица по СИЕ дава отговор на поставената задача, че рекапитулацията между начисленото по декларации и изчисленото от експертизата се изразява в начислен в повече данък за периода 2011-2016г. в общ размер на 4 404,83лв., в т. ч. ДНИ в размер на 2 407,69лв. и ТБО в размер на 1 997,14лв., подробно описано по имоти в следната таблица:

	Начислен по Декларации	Изчислен от ССЕ	Разлика в повече
	Начислен по Декларации	Изчислен от ССЕ	Разлика в повече
	Жилище		
	ДНИ		
	ДНИ		
	ДНИ		
	ТБО		
	ТБО		
	ТБО		
ап.22			3037,33
			2459,79
			577,54
			2591,86
			2099,02
			492,84
ап.10			2733,38
			2192,55
			540,83
			2332,50
			1870,91
			461,59
ап.11			2149,44
			1722,54
			426,90
			1832,60
			1469,90
			362,70
ап.7			

	1666,74
	1335,95
	330,79
	1422,28
	1140,01
	282,27
ап.2	
	911,15
	840,70
	70,45
	721,65
	717,40
	4,25
ап.15	
	2330,21
	1869,03
	461,18
	1988,39
	1594,89
	393,50
Общо:	
	12828,25
	10420,56
	2407,69
	10889,28
	8892,14
	1997,14

Предвид установената фактическа обстановка, от правна страна съдът обосновава следните изводи:

Жалбата е допустима като подадена в предвидения законов срок от лице, което има правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

АУЗД е издаден от компетентен орган и в предвидената форма, но при издаването му относно някои от предметите на облагане по ЗМДТ не са спазени административно-производствените правила, поради което спрямо тях неправилно е бил приложен материалният закон.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда

на ДОПК. В Глава XIV от ДОПК са регламентирани два способа за установяване на задължения за данъци и здравноосигурителни вноски: предварително установяване на задължения по декларация по реда на Раздел I, глава IX от ДОПК и установяване с ревизионен акт по чл. 108 от ДОПК-Раздел II, глава XIV от ДОПК.

В раздел I "Предварително установяване", глава XIV "Установяване на данъците и задължителните осигурителни вноски" от ДОПК са налице две хипотези за предварително установяване на задължение по декларация:

1.) по чл. 105 от ДОПК самоизчисляване от задълженото лице на основата и размера на задължението по декларация (дължим данък и задължителни осигурителни вноски), какъвто не е настоящият случай с данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци.

2) по чл. 107, ал. 1 от ДОПК установяване на размера на дължим данък и осигурителна вноска от органа по приходи въз основа на подадена от задълженото лице декларация. Размерът се съобщава на задълженото лице по чл. 107, ал. 3, като акт може да се издаде и служебно при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан реда по чл. 103 от ДОПК, както и когато не е подадена декларация и не е извършена ревизия.

Според общите правила на ДОПК, уреждащи декларирането (чл.99) декларацията се подава в писмена форма чрез попълване на утвърдените образци на хартиен носител, на технически носител по утвърден формат на записа и по електронен път. Служителите, извършващи приемането на декларациите, при поискване са длъжни да оказват съдействие по всички въпроси, свързани с попълването на декларацията, както и да посочат необходимостта от отстраняване на непълноти в попълнена декларация.

Съгласно чл. 103, ал.1 от ДОПК при установяване на несъответствия между съдържанието на подадената декларация и изискванията за попълването ѝ или несъответствия между данните в декларацията и данните, получени от органите по приходите от трети лица или администрации съгласно изискванията на данъчното и осигурителното законодателство за подаване на декларации или информация, извън случаите по чл. 101, ал. 4 и чл. 102, ал. 4, подателят се поканва да отстрани несъответствията в 14-дневен срок от получаването на съобщението. Според ал.2 отстраняването на несъответствията се извършва с подаване на нова декларация. Подаването на новата декларация, извършено в срока по ал. 1, ползва подателя, независимо от чл. 104, ал. 3.

Чл. 104 от ДОПК предвижда, че след подаването на декларацията, но преди изтичането на законоустановения срок за подаването ѝ, подателят има право да прави промени, свързани с декларираните данни и обстоятелства, основата и определените задължения. Промени в подадена декларация се извършват с нова декларация. Подадена след изтичането на срока по ал. 1 декларация за промени се смята за неподадена и не поражда правни последици за целите на данъчното облагане.

Законът за местните данъци и такси в приложимата му редакция за процесните периоди (изм. ДВ. бр.98 от 14 Декември 2010г.) в чл.14 задължава за новопостроените или придобитите по друг начин имоти собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право да уведоми за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подаде данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти. При промяна на някое обстоятелство, което има

значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1, т.е. в двумесечен срок.

Чл. 18 от ЗМДТ (изм. - ДВ, бр. 100 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г.) задължава служителят на общинската администрация при приемането да провери подадените декларации. Той може да иска допълнителни данни за облагаемия имот, да сверява данните от декларацията със счетоводните книги, планове, скици и документи, въз основа на които имотът се притежава или се ползва, а при нужда - и чрез измерване на имота от техническите органи. При поискване от служителите на общинската администрация на данни и доказателствен материал за имотно състояние (копия от карти и планове, компютърни модели, регистри и други) съответните служби на бюджетна издръжка са длъжни да ги предоставят безвъзмездно в 7-дневен срок.

От събраните по делото доказателства не се установява собственикът на имотите А. Д. К. след подаване на първоначалните декларации по чл.14 от ЗМДТ през 2011г. да е подавал коригиращи декларации, относно квадратурата на имотите или да е уведомявал по какъвто и да било начин общинската администрация за допуснати от него грешки при декларирането. Несъответствията в квадратурата по декларация и приложени към нея документи – нотариални актове не са били констатирани и от служителите на общинската администрация, приели декларациите, макар да са съществували - нещата лице подробно ги е описало в заключението си на лист 276 и сл. от делото. Също в решението на директора на дирекция „ОП“ макар правилно да е прието, че квадратурата, такава каквато е посочена в нотариалните актове е определяща за изчисляване на данъчната основа, съпоставка на данните по нотариален акт и декларация очевидно не е правена, тъй като несъответствията отново не са открити и данъчната основа не е коригирана.

След като чл.18 от ЗМДТ задължава служителят, който приема декларацията да я провери, като при съмнение може да сверява попълнените данни с документите, въз основа на които имотът се притежава, а при нужда да установи действителната квадратура и чрез измерване на имота от технически органи, а това задължение не е било надлежно изпълнено от общинската администрация при приемането на декларациите по чл.14 от ЗМДТ, то е налице съществено нарушение на административно-производствените правила при издаване на АУЗД. Няма пречка според настоящата инстанция на основание чл.160, ал.3 от ДОПК това допуснато нарушение да се санира, като грешките в изчислението на данъчните основи да бъдат отстранени в съдебната фаза, тъй като естеството на акта позволява решаването на делото по същество, като се ползват заключенията на вещите лица, които са подробни и изчерпателни.

С оглед изложените съображения, АУЗД следва да се измени частично, като на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, в съответствие с отхвърлената част от жалбата, което съдът определя на 330 / триста и тридесет/ лева.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, III-то Административно отделение, 11-ти състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ по жалбата на А. Д. К. Акт за установяване на задължения по

декларация по чл.107, ал.3 от ДОПК № 202822-1/23.12.2016г., издаден от орган по приходите – гл. инспектор в отдел „ОП – В.“ на Дирекция „ОП“ към Столична община, потвърден с Решение № СДФ -17 – РД28-27/17.03.2017г. на Директора на Дирекция „ОП“ при СО, в частта му за определените главници за ДНИ и ТБО, относно посочените по долу недвижими имоти, находящи се на [улица], р-н В. в [населено място], както следва за:

обект	ДНИ	ТБО
ап.22	2459,79лв.	2099,02лв.
ап.10	2192,55лв.	1870,91лв.
ап.11	1722,54 лв.	1469,90лв.
ап.7	1335,95 лв.	1140,01лв.
ап.2	840,70 лв.	717,40лв.
ап.15	1869,03 лв.	1594,89лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част.

ОСЪЖДА А. Д. К. да заплати на Столична община юрисконсултско възнаграждение в размер на 330 / триста и тридесет/ лева. Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: